

Środa, 21 maja 2008 r.

Dane naukowe dotyczące zmian klimatycznych: wnioski i zalecenia dla procesu decyzyjnego

P6_TA(2008)0223

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie danych naukowych dotyczących zmian klimatycznych: wnioski i zalecenia dla procesu decyzyjnego (2008/2001(INI))

(2009/C 279 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją decyzję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie ustalenia i rozdziału kompetencji, składu i długości mandatu Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych (⁽¹⁾), przyjętą zgodnie z art. 175 Regulaminu,
 - uwzględniając konkluzje prezydencji ze szczytu Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 8-9 marca 2007 r.,
 - uwzględniając deklarację ze szczytu G8 z dnia 7 czerwca 2007 r., wydaną w Heiligendamm, a w szczególności jej fragment zatytułowany „Zmiany klimatyczne, efektywność energetyczna i bezpieczeństwo energetyczne — wyzwanie i szansa dla wzrostu gospodarczego”,
 - uwzględniając wnioski przedstawione w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), opublikowanym w Walencji, Hiszpania, w dniu 17 listopada 2007 r., oraz dalsze badania zlecone przez rządy krajowe lub przeprowadzone przez inne organy ONZ,
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Postęp w realizacji celów z Kioto” (COM(2007)0757),
 - uwzględniając wspólne posiedzenie parlamentarne w sprawie zmian klimatycznych z udziałem Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych państw członkowskich i krajów kandydujących, które odbyło się w dniach 1-2 października 2007 r.,
 - uwzględniając trzynastą konferencję stron (COP 13) ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz trzecią konferencję stron pełniącą rolę posiedzenia stron w sprawie protokołu z Kioto (COP/MOP 3), które odbyły się na Bali (Indonezja) w dniach od 3 do 15 grudnia 2007 r.,
 - uwzględniając przesłuchania publiczne i wymiany poglądów z osobistościami wysokiego szczebla oraz wyniki wizytacji przeprowadzonych przez parlamentarną Komisję tymczasową do spraw zmian klimatycznych, a w szczególności informacje zebrane w oparciu o prezentacje ekspertów i późniejszą debatę podczas sesji tematycznej w dniu 10 września 2007 r. w sprawie oddziaływania różnych poziomów ocieplenia na klimat,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie okresowe Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych (A6-0136/2008),
- A. mając na uwadze, że mandat Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych wymaga od komisji sformułowania zaleceń dotyczących przyszłej zintegrowanej polityki UE dotyczącej zmiany klimatu; mając na uwadze, że zalecenia takie winny opierać się na badaniach najwyższego formatu, nie wykluczając najnowszych dowodów naukowych,

(¹) Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 652.

Środa, 21 maja 2008 r.

- B. mając na uwadze, że sprawozdanie okresowe komisji tymczasowej porusza wyłącznie kwestie wpływu i skutków zmiany klimatu w oparciu o naukowe dowody; mając na uwadze, że sprawozdanie końcowe zawierać będzie wnioski w sprawie przyszłej zintegrowanej polityki UE dotyczącej zmiany klimatu zgodnie z mandatem udzielonym komisji i na podstawie wszystkich informacji zebranych przez nią w trakcie wykonywania prac; mając na uwadze, że sprawozdanie końcowe zawierać będzie również stanowisko Parlamentu prezentowane podczas negocjacji w sprawie międzynarodowych ram polityki dotyczącej klimatu po roku 2012 r. z myślą o czternastej konferencji stron (COP 14), która ma się odbyć w Poznaniu (Polska) w grudniu 2008 r.,
- C. mając na uwadze, że naukowo uzasadniona opinia w kwestii źródeł oraz przyczyn zmiany klimatu jest dobrze ugruntowana i powszechnie uznawana zarówno w Międzyrządowym Zespole ds. Zmian Klimatu (IPCC), jak i poza nim; mając na uwadze, że od czasu ogłoszenia przez IPCC w 1990 r. pierwszego sprawozdania oceniającego naukową wiedzę i zrozumienie antropogenicznych przyczyn leżących u źródła występującej obecnie tendencji globalnego ocieplenia ogromnie się poszerzyły i są obecnie uważane za fakty naukowe; mając na uwadze, że istnieje głęboko uzasadniona zgoda naukowa co do roli antropogenicznej emisji gazów cieplarnianych w klimacie na świecie; mając na uwadze, że w świetle przedstawionej oceny ryzyka niepewność pociąga za sobą konieczność działania, a nie zwłoki w działaniu,
- D. mając na uwadze, że wiedza o zmianach klimatu i przyczynach globalnego ocieplenia zgromadzona dotychczas dzięki badaniom i zbieraniu danych jest wystarczająca do wywołania działań politycznych i uruchomienia procesu decyzyjnego pilnie potrzebnych w celu bardzo znacznego ograniczenia emisji i przygotowania się do przystosowań do nieuniknionej zmiany klimatu,
- E. mając na uwadze, że zgodnie z czwartym sprawozdaniem oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) globalna emisja dwutlenku węgla w latach 1970 i 2004 wzrosła o około 80 %, a wzrost ten wynika głównie z wykorzystywania paliw kopalnych,
- F. mając na uwadze, że wyniki badań opartych na obserwacjach i modelowaniu wskazują na ryzyko poważnego wpływu na naszą planetę, jeżeli w trybie pilnym nie zostaną przyjęte środki na rzecz spowolnienia lub nawet wstrzymania dalszego wzrostu poziomu emisji CO₂ i innych gazów cieplarnianych, podanych w wykazie gazów cieplarnianych sporządzonym przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC),
- G. mając na uwadze, że od okresu przeglądu, a następnie publikacji czwartego sprawozdania oceniającego (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) w ramach licznych nowych badań naukowych dokonano pomiaru i przedstawiono dane potwierdzające tendencję do globalnego ocieplenia oraz przeprowadzono dalszą ocenę skutków zmiany klimatu na człowieka ze społecznego, ekonomicznego i ekologicznego punktu widzenia oraz konieczności przystosowania się do tej zmiany klimatu i złagodzenia jej,
- H. mając na uwadze, że — zgodnie z konkluzją sprawozdania Sterna — jeżeli nie zostaną przyjęte żadne środki, roczny koszt przewidywanej zmiany klimatu wyniesie w 2050 r. od 5 % do 20 % PKB; mając na uwadze, że zgodnie z tym samym sprawozdaniem cele klimatyczne można osiągnąć pod warunkiem wydawania co roku 1 % PKB na środki w tym zakresie, zaczynając już teraz,
- I. mając na uwadze, że w toczącej się nadal naukowej debacie nie kwestionuje się już przyczyn leżących u podstaw globalnego ocieplenia i zmiany klimatu; mając na uwadze, że wszelkie naukowe debaty stanowią jedynie wyraz postępu naukowego ukierunkowanego na wyjaśnienie pozostałych niepewności czy wątpliwości i noszą historyczne znamię dążenia do głębszego zrozumienia wpływu człowieka na przebieg procesów naturalnych,
- J. mając na uwadze, że niedawne badania naukowe dostarczyły dalszych dowodów na antropogeniczne zaburzenia ziemskiej atmosfery; mając na uwadze, że fizyka zmian klimatu dokonuje oceny konkretnych skutków dotychczasowego poziomu globalnego ocieplenia wywołanego przez wysokość emisji w przeszłości; mając na uwadze dane zgromadzone na podstawie takich badań świadczą o pilnej potrzebie wdrożenia środków przystosowawczych i łagodzących w celu ograniczenia poważnego zagrożenia dla ludzi, różnorodności biologicznej flory i fauny, siedlisk i infrastruktury, przede wszystkim w krajach rozwijających się, ale także w Europie i innych bogatszych częściach globu,

Środa, 21 maja 2008 r.

- K. mając na uwadze, że takie punkty krytyczne stanowią w przypadku praktycznie nieodwracalnych wpływów zmian klimatu „punkty bez powrotu”, którymi ludzie nie mogą już rozsądnie kierować; mając na uwadze, że tych punktów krytycznych i wywołanych przez nie, niedających się zatrzymać procesów biologicznych i geofizycznych nie można w pełni uwzględnić w dotychczasowych scenariuszach dalszego rozwoju sytuacji klimatycznej; mając na uwadze, że te punkty krytyczne obejmują: topnienie wiecznej zmarzliny skutkujące uwalnianiem do atmosfery dużych ilości metanu, topnienie lodowców ze wzrostem tempa absorpcji światła słonecznego oraz niższą rozpuszczalność CO₂ w wodzie morskiej, co prowadzi do wzrostu temperatury; mając na uwadze, że wraz ze wzrostem temperatury czynniki te mają tendencję do stopniowego nasilania zjawiska globalnego ocieplenia z uwagi na efekt dodatniego sprzężenia zwrotnego,
- L. mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami 20 %-30 % wszystkich gatunków będzie narażonych na większe ryzyko wyginięcia w sytuacji wzrostu ocieplenia o 1,5 °C-2,5 °C; mając na uwadze, że ponieważ wartość procentowa odpowiadająca wzrostowi ocieplenia o 3,5 °C wynosi 40 %-70 %, złagodzenie zmiany klimatu jest kluczowe dla zachowania biologicznej różnorodności na świecie i utrzymania usług ekosystemowych,
- M. mając na uwadze, że ponad 70 % powierzchni globu pokrywają oceany, oceany zawierają ponad 97 % zasobów wodnych całej planety, oceany stanowią 99 % ziemskiej przestrzeni życiowej, najwyższy odsetek spożywanych przez ludzi protein pochodzi z ryb, a dla 3,5 mld ludzi ryby stanowią podstawowe źródło pożywienia, a trzy czwarte światowych metropolii znajduje się na wybrzeżach;
- N. mając na uwadze, że uzgodnienia naukowe wyrażone w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) prowadzą do wniosku, że — aby uniknąć poważnych zagrożeń — poziom globalnych emisji gazów cieplarnianych musi być zmniejszony o 50 % do 85 % w porównaniu z poziomem z 2000 r.; mając na uwadze, że osiągnięcie tego celu będzie coraz trudniejsze, jeżeli w skali globalnej emisja gazów cieplarnianych będzie nadal rosła do 2020 r. i później; mając na uwadze, że prawie wszystkie państwa członkowskie czynią dobre postępy w zakresie wywiązywania się ze swojej części odpowiedzialności w ramach UE, co zwiększa prawdopodobieństwo realizacji przez UE do 2012 r. wyznaczonego jej w Kioto celu; mając na uwadze, że po 2012 r. państwa członkowskie będą jednak musiały ograniczyć emisję gazów cieplarnianych w bardziej ambitnym stopniu, jeżeli mają zrealizować cele założone na ww. szczycie Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r. — które mają wspólnie osiągnąć kraje rozwinięte — polegające na zmniejszeniu emisji gazów cieplarnianych o 60 % do 80 % do 2050 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r.,
- O. mając na uwadze, że z czwartego sprawozdania oceniającego (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) wynika, że w celu ustabilizowania stężenia gazów cieplarnianych pozytywne sprzężenia zwrotne między ocieplaniem a ubywananiem pochłaniaczy węgla na lądzie i w oceanach mogą wymagać dalszej poważnej redukcji emisji o 30 %,
- P. mając na uwadze, że w UE panuje polityczna zgoda co do ogromnego znaczenia, jakie ma osiągnięcie strategicznego celu ograniczenia globalnego wzrostu średnich temperatur do nie więcej niż 2 °C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej; mając na uwadze, że w ubiegłym stuleciu globalna temperatura wzrosła już o 0,74 °C i nieuchronnie wzrośnie dalej o następne 0,5-0,7 °C z uwagi na emisje występujące w przeszłości,
- Q. mając na uwadze, że — jak wynika z czwartego sprawozdania oceniającego (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) — globalna emisja gazów cieplarnianych wywołana działalnością człowieka wzrosła od czasów przedprzemysłowych — i rośnie obecnie szybciej niż kiedykolwiek przedtem — o 70 % w latach 1970-2004 i aż o 24 % od 1990 r.; mając na uwadze, że regionalna zmiana klimatu wywarła już wpływ na wiele systemów naturalnych na wszystkich kontynentach i w większości oceanów poprzez wzrost temperatur, zmieniające się układy deszczów i wiatrów oraz pogłębiający się niedobór wody,
- R. mając na uwadze, że dla systemu klimatycznego istotna jest tylko łączna ilość skumulowanych gazów cieplarnianych wyemitowanych do atmosfery, a nie względna emisja lub względne ograniczenia, zatem dla uniknięcia niebezpiecznej zmiany klimatu najważniejszym decydującym czynnikiem jest całkowita ilość emisji gazów cieplarnianych w nadchodzących latach i dekadach,

Środa, 21 maja 2008 r.

- S. mając na uwadze, że w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) po raz pierwszy zebrano dotychczas udokumentowane bardzo zróżnicowane skutki zmian zachodzących w obecnych układach klimatycznych dla Europy, takie jak cofanie się lodowców, dłuższe sezony wegetacyjne, przesuwanie się granic gatunków oraz skutki zdrowotne spowodowane przez falę upałów o niespotykanej skali; mając na uwadze, że obserwowane zmiany są spójne z przewidywaniami dotyczącymi przyszłej zmiany klimatu; mając na uwadze, że w ogólnym bilansie dla Europy prawie wszystkie regiony ucierpią z powodu niektórych przyszłych skutków zmiany klimatu, wywołujących problemy w wielu społeczno-ekonomicznych sektorach; mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami zmiana klimatu wywoła powiększenie się różnic regionalnych w zakresie europejskich zasobów naturalnych, np. dostępności wody,
- T. mając na uwadze, że jak się oczekuje, zmiana klimatu — wraz z masową urbanizacją wywołaną wzrostem liczby ludności — przyczyni się do zwiększenia ilości ciepła generowanego w miastach, co będzie mieć bezpośrednie ujemne skutki dla zdrowia i dobrobytu mieszkańców miast,
- U. mając na uwadze, że obowiązująca polityka w zakresie łagodzenia zmian klimatu i odnośne praktyki dotyczące trwałego rozwoju, które należy w każdym razie nasilić, będą jednak niewystarczające do zmniejszenia globalnej emisji gazów cieplarnianych w przeciągu najbliższych dziesięcioleci; mając na uwadze, że w myśl zaleceń naukowców szansa na skuteczną stabilizację globalnego poziomu stężenia gazów cieplarnianych na poziomie odpowiadającym 50 % prawdopodobieństwa utrzymania zmiany klimatu w granicach 2 °C istnieć będzie do 2015 r., kiedy to emisja globalna musiałaby osiągnąć najwyższą wartość,
- V. mając na uwadze, że wkład trzeciej grupy roboczej w czwarte sprawozdanie oceniające (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) wskazuje, iż w celu osiągnięcia najniższego poziomu ocenianego dotąd przez IPCC oraz odpowiadającego mu ograniczenia potencjalnych szkód strony Załącznika I do konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) musiałyby do 2020 r. grupowo ograniczyć emisję o 25 %-40 % poziomemu z 1990 r.,
- W. mając na uwadze, że następne sprawozdanie oceniające (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) zostanie prawdopodobnie opublikowane dopiero w 2012 lub 2013 r.; mając na uwadze, że dodatkowa wiedza wypływająca z recenzowanej literatury naukowej oraz z naukowych sprawozdań zleconych przez rządy czy przygotowanych przez inne organy międzynarodowe lub instytucje ONZ, takie jak Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Program Narodów Zjednoczonych ds. Środowiska (UNEP), Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), Światowa Organizacja Meteorologiczna (WMO) lub Światowa Organizacja Zdrowia (WHO), znacznie przyczynia się do głębszego zrozumienia obecnego i przyszłego wpływu zmian klimatu na człowieka i środowisko, jak również do dostosowania się do zmian klimatu i łagodzenia ich,
- X. mając na uwadze, że większość wyników tych dodatkowych badań potwierdza pilną potrzebę niezwłocznej reakcji na globalne ocieplenie; mając na uwadze, że — w szczególności zgodnie z najnowszymi danymi WMO opublikowanymi w grudniu 2007 r. — dekada od 1998 r. do 2007 r. była najcieplejsza z kiedykolwiek zarejestrowanych i że sam rok 2007 będzie jednym z 10 najcieplejszych zarejestrowanych lat, charakteryzując się spodziewaną anomalią temperatury wynoszącą 0,41 °C powyżej wieloletniej wartości średniej,
- Y. mając na uwadze, że globalne ocieplenie i różne aspekty zmiany klimatu należy postrzegać z perspektywy innych globalnych problemów, takich jak ubóstwo czy globalne kwestie zdrowotne, gdyż skutki wzrostu temperatury, suszy, coraz wyższego poziomu morza i powodzi i coraz częstszych skrajnych zjawisk klimatycznych pogorszą jeszcze te problemy; mając na uwadze, że zmiana klimatu może zmniejszyć zdolności krajów do kroczenia drogą trwałego rozwoju i realizacji milenijnych celów rozwoju; mając na uwadze, że zmiana klimatu może poważnie zagrozić przypadkom udanego rozwoju, winna zatem stanowić nadrzędną kwestię w zakresie współpracy międzynarodowej,
1. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez strony konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) podczas posiedzenia na Bali, że czwarte sprawozdanie oceniające (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) stanowi dotychczas najbardziej kompleksową i autorytatywną ocenę zmiany klimatu, ukazując zintegrowaną naukową, techniczną i socjoekonomiczną perspektywę dotyczącą odnośnych kwestii, jak również stanowiąc bodziec do korzystania z przedstawionych tam informacji przy opracowywaniu i wdrażaniu krajowej polityki dotyczącej zmiany klimatu;
 2. wyraża przekonanie, że postęp naukowy odbywa się drogą przeciwstawiania przyjętej wiedzy i hipotez konkurencyjnym koncepcjom oraz stosowania procedur wzajemnego recenzowania; chwali pracę zespołu IPCC i jego umiejętność zaangażowania w nią tysięcy naukowców; uważa, że zespół IPCC winien potraktować poważnie nowe argumenty jako warunek dalszej gwarancji wiarygodności i jakości prowadzonych przezeń badań;

Środa, 21 maja 2008 r.

3. uznaje naukę zajmującą się zmianą klimatu za wystarczająco ugruntowaną i ponawia swe zobowiązania w zakresie strategicznego celu UE, jakim jest ograniczenie globalnego wzrostu średnich temperatur do nie więcej niż 2 °C powyżej poziomu z epoki przedprzemysłowej, co zgodnie z paroma sprawozdaniami naukowymi jest równoważne stężeniu gazów cieplarnianych w atmosferze wynoszącemu 400-450 ppm równoważnika CO₂ i jest możliwe do osiągnięcia w około 50 % prawdopodobieństwa, i co w myśl czwartego sprawozdania oceniającego (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) wymagać będzie od krajów uprzemysłowionych zmniejszenia do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o 25 %-40 % poziomu z 1990 r.; uważa niemniej jednak, że wszystkie wysiłki zmierzające do ograniczenia emisji winny w istocie być ukierunkowane na utrzymanie wzrostu sporo poniżej zamierzonej wartości 2 °C, gdyż taki poziom ocieplenia miałby już poważny wpływ na społeczeństwo i styl życia jednostek, pociągając za sobą także istotne zmiany ekosystemów i zasobów wodnych;
4. podkreśla, że w miarę wzrostu poziomu emisji gazów cieplarnianych wytwarzanych wskutek działalności ludzkiej pojawią się dramatyczne skutki i poważne zagrożenia dla ekosystemów i zasobów morskich oraz dla społeczności rybackich, oraz że znaczne zmiany temperatury wody mogą prowadzić do przemieszczania się populacji organizmów morskich (migracji), w tym do inwazji obcych gatunków oraz do znikania gatunków rodzimych;
5. przyznaje, że dane przewidywane na 2050 r. wyraźnie wskazują, iż należy działać teraz; podkreśla, że szansa na rozpoczęcie działań łagodzących potrzebnych do osiągnięcia założonych 2 °C minie w połowie następnego dziesięciolecia;
6. podkreśla, że na wszystkich kontynentach i w większości oceanów istnieją dowody naukowe pokazujące, iż na wiele systemów naturalnych oddziałują już regionalne zmiany klimatu spowodowane przesłaną emisją związków węgla z krajów uprzemysłowionych; podkreśla, że naukowo udowodniono, iż przyczyny leżące u podstaw globalnego ocieplenia są spowodowane w głównej mierze przez człowieka i że poziom zgromadzonej wiedzy w dostatecznym stopniu dowodzi antropogenicznego charakteru zaburzeń ziemskiej atmosfery;
7. podkreśla, że przewidywane zakwaszanie oceanów spowodowane wzrostem poziomu CO₂ może wyrzucić bardzo poważny wpływ na ekosystemy morskie i wzywa do dalszych badań w tym zakresie w celu lepszego zrozumienia problemu i wskazania odnośnych konsekwencji dla prowadzonej polityki;
8. przypomina, że zmiany niektórych fizycznych i chemicznych parametrów wody, takie jak obniżenie pH (a w konsekwencji zakwaszenie oceanów) oraz wzrost średniej temperatury mórz (temperatura wód powierzchniowych wzrosła o ok. 1,5 °C w ostatnich 60 latach), spowodowały znaczne przeobrażenia w dynamice populacji morskich, co w nieunikniony sposób doprowadzi do daleko posuniętych zmian w dostępczości i geograficznym rozmieszczeniu zasobów rybnych, przynosząc poważne potencjalnie konsekwencje ekonomiczne dla europejskiego sektora rybołówstwa;
9. podkreśla, że wyniki badań naukowych wyraźnie pokazują, jak zmiana klimatu będzie przebiegać w niedalekiej przyszłości, charakteryzując się różnymi strukturami regionalnymi i dowodząc, że globalne ocieplenie jest zarówno kwestią rozwoju, jak i globalną kwestią dotyczącą środowiska naturalnego, przy czym ubodzy i kraje rozwijające się są na nie najbardziej narażeni; uważa, że przystosowanie ukierunkowane na zaradczanie niedającym się uniknąć skutkami globalnego ocieplenia spowodowanego przez przesłaną emisję z krajów uprzemysłowionych jest równie ważne, jak intensywne wysiłki w zakresie łagodzenia mające na celu unikanie dalszego niedającego się opanować globalnego ocieplenia;
10. podkreśla, że punkty krytyczne, obejmujące między innymi znikanie amazońskiego lasu tropikalnego, cofanie się lodowców na Grenlandii i ubywanie pokrywy lodowej w zachodniej części Antarktyki, załamanie się systemu monsunów w Indiach i uwalnianie olbrzymich ilości metanu przez syberyjską tundrę, są trudne do przewidzenia, wszystkie mogą jednak w warunkach obecnej zmiany klimatu osiągnąć w tym stuleciu swój punkt krytyczny; podkreśla, że obejście tych punktów krytycznych wymagać będzie bardziej zdecydowanych działań łagodzących niż środki wskazane przez IPCC w AR4;
11. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym — uwzględniając dobrze ugruntowane dowody naukowe — wyniki trzynastej konferencji stron (COP 13) oraz trzeciej konferencji stron pełniącej rolę posiedzenia stron w sprawie protokołu z Kioto (COP/MOP 3), a w szczególności balijski program działań, którego oceny należy dokonać w czasie COP 14 w 2008 roku i który powinien skutkować porozumieniem w sprawie kompleksowego systemu do 2009 r.; z zadowoleniem przyjmuje także zadanie przydzielone grupie ekspertów ds. transferu technologii, polegające na ocenie braków i przeszkód w korzystaniu z zasobów finansowych i dostępie do tych zasobów, przeznaczonych dla krajów rozwijających się w zamian za ich zobowiązanie do uczestnictwa — w sposób wymierny oraz dający się opisać i zweryfikować — we właściwych dla danego kraju działaniach łagodzących; z zadowoleniem przyjmuje również utworzenie funduszu na rzecz przystosowania i włączenie lasów do nowego porozumienia o ochronie klimatu mającego na celu unikanie dalszego wylesiania i emisji związków węgla wywołanych przez pożary lasów czy torfowisk, a powodujących także olbrzymie szkody dla społeczności lokalnych, w tym nawet wywłaszczenie należącej do nich ziemi przy użyciu bezprawnych lub na wpół legalnych procedur;

Środa, 21 maja 2008 r.

12. jest przeciwny naukowo nieuzasadnionym działaniom zmierzającym do przedstawiania wyników badań nad przyczynami i skutkami zmiany klimatu jako podejrzane, niepewne czy budzące wątpliwości; rozumie jednak, że postęp naukowy zawsze charakteryzował się wątpliwościami, stopniowym usuwaniem takich wątpliwości i poszukiwaniem wyjaśnień czy modeli wykraczających poza aktualny główny nurt naukowy;

13. uważa zatem, że dalsze badania ukierunkowane na lepsze zrozumienie przyczyn i skutków globalnego ocieplenia są warunkiem odpowiedzialnego podejmowania decyzji; sądzi jednak, że poziom zgromadzonej dotychczas wiedzy jest dostatecznie wysoki dla celów pilnego określenia polityki, która zrealizowałaby redukcję emisji gazów cieplarnianych ograniczającą zmianę klimatu do +2 °C, oraz środków na rzecz przystosowania do aktualnej zmiany klimatu;

14. podkreśla potrzebę prowadzenia dalszych analiz i badań w zakresie oddziaływania zmian klimatycznych, takich jak wpływu na konkurencyjność gospodarczą, koszty energii i rozwój społeczny w Europie, rolę użytkowania gruntów, lasów i wylesiania, rolę środowiska morskiego i obliczenie wynikających ze zmiany klimatu kosztów zewnętrznych dla sektora przemysłu, a tym bardziej sektora transportu, w tym kwantyfikacją wpływu zanieczyszczeń statków powietrznych; uważa, że prowadzenie dalszych badań konieczne jest w celu włączenia kwestii dostosowania i obniżenia zagrożenia w rozwiązania polityczne propagujące rozwój i zmniejszenie ubóstwa;

15. opowiada się za dodatkowymi badaniami nad wpływem polityki promowania biopaliw i ich skutkami dla wzrostu wylesiania, rozszerzania się areału gruntów uprawnych i zwiększania światowej podaży żywności;

16. podkreśla, że należy badać fizjologię i ekologię ryb morskich, szczególnie w strefach tropikalnych, gdzie prowadzi się stosunkowo mało badań; wskazuje na to, że w miarę gromadzenia informacji naukowcy będą mogli czynić dokładniejsze prognozy i opracowywać odpowiednie rozwiązania; uważa, że przywożenie na ląd całości przyłowu do celów badań naukowych mogłoby znacząco zasilić naszą bazę informacji; uznaje również potrzebę ciągłych badań nad wpływem, jaki zmiany klimatyczne — powodujące niedobory pożywienia — wywierają na sukces rozrodczy i przeżywalność populacji ptaków wodnych;

17. uważa, że informowanie o dowodach naukowych na istnienie wpływu człowieka na klimat na świecie musi być głównym elementem szerszej zakrojonych działań na rzecz podnoszenia świadomości społeczeństwa, a następnie zdobycia i utrzymania jego poparcia dla politycznych środków ukierunkowanych na ograniczenie emisji związków węgla, jak np. współdziałanie między różnymi podmiotami społecznymi, nie tylko w krajach uprzemysłowionych, ale także w gospodarkach wschodzących; zwraca się do zespołu IPCC o publiczne udostępnienie podsumowania jego sprawozdań oceniających; uważa ponadto, że konieczne są zmiany w modelach stylu życia jednostek i winny one stać się częścią programów edukacyjnych ukierunkowanych na przekazywanie wiedzy o przyczynach i skutkach globalnego ocieplenia;

18. wzywa zatem środowisko naukowe oraz przedstawicieli politycznych do połączenia wysiłków na rzecz podnoszenia świadomości i lobbingu za „drobnostkami, które mogą coś zmienić”, biorąc pod uwagę, że nawet społeczeństwa o dobrze rozwiniętej zdolności do dostosowania się do skutków zmiany klimatu są nadal narażone na ekstremalne warunki i nieprzewidywalne zdarzenia;

19. podkreśla, że szczegółowe informacje potrzebne do prowadzenia edukacji w zakresie stylu życia uwzględniającego niską zawartość związków węgla (tzw. low-carbon lifestyle), w tym na przykład dotyczące emisji gazów cieplarnianych (tzw. GHG footprint) oświadczenia na towarach konsumpcyjnych i etykietowanie uwzględniające gazy cieplarniane, są obecnie słabo opracowane i należy je szybko przygotować; podkreśla, że takie inicjatywy winny — o ile to możliwe — opierać się na wspólnych standardach i uwzględniać również emisję wchłoniętych gazów cieplarnianych pochodzących z przywozu;

20. zwraca się do Komisji tymczasowej do spraw zmian klimatycznych o kontynuowanie prac i o przedstawienie Parlamentowi na zakończenie mandatu sprawozdania zawierającego w razie potrzeby zalecenia dotyczące działań czy inicjatyw, jak również środków przystosowawczych i łagodzących, podejmowanych w ramach przyszłej zintegrowanej polityki UE w sprawie zmiany klimatu zgodnie z celem UE ograniczenia wzrostu temperatury na świecie do poniżej 2 °C i zgodnie z wynikami i zaleceniami zawartymi w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC);

Środa, 21 maja 2008 r.

21. wzywa Komisję, Radę i Parlament do opowiedzenia się na najwyższym szczeblu za negocjacjami i dialogiem w sprawie strategicznego rozszerzenia na wszystkie kraje partnerskie na całym świecie będące członkami UE oraz do Unii nienależące „wysoce skutecznych strategii, zasad i standardów w dziedzinie badań i działań naukowych dotyczących rozwiązania kwestii zmiany klimatu zgodnie z zaleceniami środowiska naukowego”;

22. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Postępy Turcji w 2007 r.

P6_TA(2008)0224

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie postępów Turcji w 2007 r. (2007/2269(INI))

(2009/C 279 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie postępów Turcji w 2007 r. (SEC(2007)1436),
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje z dnia 27 września 2006 r. w sprawie postępów Turcji na drodze do przystąpienia ⁽¹⁾ oraz z dnia 24 października 2007 r. w sprawie stosunków UE-Turcja ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 6 lipca 2005 r. ⁽³⁾ oraz z dnia 13 lutego 2007 r. ⁽⁴⁾ w sprawie roli kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym Turcji,
 - uwzględniając ramy negocjacyjne przyjęte dla Turcji w dniu 3 października 2005 r.,
 - uwzględniając decyzję Rady 2008/157/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków ujętych w partnerstwie dla członkostwa zawartym z Republiką Turcji ⁽⁵⁾ („partnerstwo dla członkostwa”), jak również wcześniejsze decyzje w sprawie partnerstwa dla członkostwa z 2001, 2003 i 2006 r.,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i opinię Komisji Praw Kobiet i Równości Płci (A6-0168/2008),
- A. mając na uwadze, że negocjacje z Turcją w sprawie przystąpienia zostały otwarte w dniu 3 października 2005 r. po przyjęciu przez Radę ram negocjacyjnych i że rozpoczęcie tych negocjacji stanowi punkt wyjścia długotrwałego i otwartego procesu,
- B. mając na uwadze, że Turcja zobowiązała się do reform, stosunków dobrosąsiedzkich i stopniowego dostosowania się do UE i że te starania powinny być postrzegane przez Turcję jako szansa na dalszą modernizację,
- C. mając na uwadze, że całkowite spełnienie kryteriów kopenhaskich i zdolność UE do przyjmowania nowych państw, zgodnie z wnioskami z posiedzenia Rady Europejskiej w grudniu 2006 r., pozostają podstawą do przystąpienia do UE, która jest społecznością opartą na wspólnych wartościach,

⁽¹⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 284.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0472.

⁽³⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 385.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 174.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 51 z 26.2.2008, s. 4.